

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1926

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 368

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Νομοθετικά Διατάγματα

Περὶ παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν τῆς υποβολῆς προτάσεων βουλευτικῶν υποψηφιοτήτων κλπ. 1

Διατάγματα

Περὶ ἐγκρίσεως σχεδίου Ἀστικοῦ συνοικισμοῦ Ν. Σμύρνης. 2
Περὶ καθηκόντων τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν. 3
Περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸ ἀπὸ 24 Ἰουλίου 1920 Διάταγμα «περὶ μαγειρῶν καὶ ὑπηρετῶν ἐν τῷ Π. Ναυτικῷ». 4

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν τῆς υποβολῆς προτάσεων βουλευτικῶν υποψηφιοτήτων κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσουσαι·

Ἄρθρον 1.

Προτάσεις υποψηφίων βουλευτῶν διὰ τὰς κατὰ τὴν 7 Νομβρίου ἐ. ἔ. ἐνεργηθησόμενας ἐκλογὰς δύνανται νὰ ἐπιδοθῶσι δέκα ἐπὶ τὸ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας.

Ἡ δὲ ἀνακήρυξις τῶν προταθέντων καὶ προταθησομένων υποψηφίων γενήσεται τὴν δεκάτην ἑκτὴν ἡμέραν πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας.

Αἱ δηλώσεις περὶ καταρτισμοῦ συνδυασμῶν δύνανται νὰ ἐπιδοθῶσιν ἢ ἐγγειρισθῶσι δέκα πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας, αἱ δὲ περὶ διορθώσεων δέκα τρεῖς τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας.

Ἡ ἀνακήρυξις τῶν συνδυασμῶν γενήσεται τὴν δωδεκάτην ἡμέραν πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ., ἀποβληθησομένου εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Εφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. Κενδύλης

Τὰ Μέλη

Π. Ἀργυρόπουλος, Γ. Διδάχος, Θ. Πετιμεζᾶς, Α. Πρέκας, Α. Δεναξᾶς, Η. Ἀσπιώτης.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ ἐγκρίσεως σχεδίου Ἀστικοῦ συνοικισμοῦ Ν. Σμύρνης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς κεκλιμένας διατάξεις καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 1377 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἑργῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν τὸ σχέδιον τοῦ ἀστικοῦ συνοικισμοῦ Νέας-Σμύρνης, ὡς ἐμφαίνεται ἐν ταῖς ὡς παραρτήμασι τοῦ παρόντος Διατάγματος διὰ τοῦ κύρους τῆς Ἡμετέρας ὑπογραφῆς περιδληθεῖσιν ἐξήκοντα δύο διαγράμματα, (ὧν ἐν ὑπὸ κλίμακα 1)2000 ἐμφαίνει τὴν γενικὴν διάταξιν τοῦ σχεδίου ρυμοτομίας, ἐν ὑπὸ κλίμακα 1)4000 εἶνε τὸ γενικὸν εὐρετήριο, τὰ δὲ λοιπὰ ἐξήκοντα ὑπὸ κλίμακα 1)100 ἐμφαίνουν τὰς λεπτομερείας αὐτοῦ θεωρούμενα ὡς σχέδια ἐφαρμογῆς) ὑπὸ τοὺς ἀκολουθοῦντας ὅρους καὶ περιορισμοὺς ὡς πρὸς τὴν ἀνέγερσιν τῶν οἰκοπέδων.

Ἄρθρον 1.

1) Τὸ ἐμβαδὸν καὶ αἱ διαστάσεις ἐκάστου οἰκοπέδου ἐκ τῶν εἰς αὐτὸν ἐπιδοθέντων οἰκοδομήσιμοι χώροι καὶ τὰ ὅποια ἐμφαίνονται ἐν θέσει καὶ μεγέθει ἐν ταῖς ὡς ἄνω διαγράμμασι λεπτομερείας (κλίμ. 1)500) θεωροῦνται ὡς τὰ ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδὸν καὶ διαστάσεων αὐτοῦ, ἀποκλειομένου τοῦ τεμαχισμοῦ τῶν ἐν λόγῳ οἰκοπέδων εἰς μικρότερα τμήματα.

2) Συνένωσις δύο ἢ πλείονων παρακειμένων οἰκοπέδων εἰς ἓν μεγαλύτερον (ὡς ἐνιαίᾳ ἰδιοκτησίᾳ) εἶνε ἐπιτετραμμένη. Οἱ ὅροι ὅμως οἰκοδομήσεως ἐπὶ τοῦ ὅλου ἐκ τῆς ταιαύτης ἐνώσεως προκύπτοντος ἐνιαίου οἰκοπέδου ὡς πρὸς τὴν σχετικὴν θέσιν τῶν κτιρίων καὶ τοὺς μεταξὺ τούτων καὶ τῶν ὁρίων τῶν παρακειμένων ἰδιοκτησιῶν τηρητέους ἀκαλύπτους χώρους, καὶ νονίζονται δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, πάντως δὲ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

1) Ἡ σχετικὴ θέσις τῶν κτιρίων ἐντὸς ἐκάστου οἰκοπέδου καὶ οἱ τηρητέοι ἀκαλύπτοι χώροι αὐτοῦ καθορίζονται ἐν ταῖς περὶ ὧν ἄνωτέρῳ ὁ λόγος διαγράμμασι λεπτομερείας (1/500) ὡς ἐπεξηγεῖ τὸ σχετικὸν τούτων ὑπόμνημα. Πάντως αἱ ἐπὶ τῶν ἐδῶν ὕψεις τῶν κτιρίων θὰ τοποθετῶνται ὑποχρεωτικῶς ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς ἄνω διαγράμμασι ὀριζομένων γραμμῶν, αἱ δὲ λοιπαὶ ὕψεις δύνανται νὰ τοποθετῶνται καὶ ἐνδον τῶν ἐν ταῖς διαγράμμασι τούτοις ὀριζομένων, ἀκτισμένων καὶ μεγαλύτερων ἀκαλύπτων χώρων.

2) Ὅπου κατὰ τὰ ὡς ἄνω διαγράμματα ὀρίζεται ἐπαφὴ τῶν ἐπὶ τῶν παρακειμένων οἰκοπέδων ἀνεγερθησομένων οἰκοδομῶν (συνεχῆς οἰκοδομικὸν σύστημα), δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ ἀπὸ τοῦ ὅρου τούτου παρέκκλισις ἐάν :

α') Τὸ κτίριον τοποθετηθῇ εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ ὁρίου τοῦ οἰκοπέδου κατ' ὃν ὀρίζεται κοινὴ πλευρὰ τῶν οἰκοδομῶν οὐχὶ ἐλάσσονα πᾶν δύο (2) μέτρων.

β') Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἐφ' οὗ τὸ ὡς ἄνω κατὰ παρέκκλισιν τοῦ ὅρου τῆς συνεχείας ἀνεγερθησομένου κτιρίου οἰκοπέδου ἀναγνωρίσῃ ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτητοῦ τοῦ οἰκοπέδου, ἀφ' οὗ ἀφίεται ὁ κατὰ τὴν ἐν λόγῳ παρέκκλισιν ἀκαλύπτος χώρος,

στήματα και έργα στήρια. Δεν επιτρέπεται η διάθεση του τυχόν υπογείου ως κατοικίας.

4. Έφ' όσον αι εν τή εμπορικῇ τμήματι οικοδομαί δέν θά εθάνωσιν τό μέγιστον επιτρεπόμενον ύψος κατασκευής, ή κατ' όσονόλον κατασκευά δέον ύπό έρρῶν άντοχής νά είναι ίκανή νά διαστάξη και τυχόν μελλοντικῶς προστεθηόμενον ένα τουλάχιστον επί πλέον όροφον.

5. Έν ουδεμιᾷ περιπτώσει τό ύψος τῶν οικοδομῶν εἰς οίονδήποτε αὐτῶν σημείον δύναται νά είναι μέζον τῶν 18 μέτρων (άπό τοῦ χαμηλοτέρου σημείου τοῦ πεζοδρομίου), δι' ὅλην τήν πόλιν και τῶν 20 μέτρων διὰ τό εμπορικόν τμήμα αὐτῆς.

Άρθρον 6.

1. Επί τῶν πρό τῶν ὁδῶν ὤσεων τῶν οικοδομῶν και ἐντός τῶν πρασιῶν επιτρέπονται αἱ ἐξῆς ἐξοχαί τῶν κτιρίων:

α') Ἡ κατασκευή διακοσμητικῶν προπυλαίων ἐπιστεφόμενων ὑπό ἀκαλύπτων ἐξωστῶν. Ἡ ἐξοχή αὕτη δέν θά χρησιμοποιηται ὡς ἐξάρτημα ἀναγκάζον εἰς τήν χρῆσιν τῆς οἰκοδομῆς (οἶον κατοικία, ἀποθήκη κλπ.) ἀλλ' ἐν γένει θά ἀποτελῇ ἀνοικτόν χώρον (οἶον περιστάλιον κλπ.). Τό σύνολον τῶν προπυλαίων τούτων δέον καθ' ὕψος νά μή υπερβαίῃ τά πάντα μέτρα ἀπό τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, νά μή ἐξέχη τῆς ὤσεως τοῦ κτιρίου ἐφ' ἧς ταῦτα κείνται περισσότερο τοῦ ἡμίσεος τοῦ πλάτους τῆς πρασιᾶς και παραλλήλως τῇ ὤσει ταύτῃ μετρούμενον νά μή καταλαμβάνῃ μέζον τοῦ τρίτου τοῦ μήκους αὐτῆς.

β') Ἡ κατασκευή καλλιτεχνικῶν κλιμακῶν, αἵτινες θά εθάνωσι μέχρις ὕψους τό πολύ ἐνός και ἡμίσεος μέτρου ἀπό τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, ή ἐκ τοῦ συνόλου δέ τούτων ἀποτελούμενη προεξοχή δέν δύναται νά ἐξέχη τῆς ὤσεως τοῦ κτιρίου πλέον τοῦ ἡμίσεος πλάτους τῆς πρασιᾶς και παραλλήλως τῇ ὤσει ταύτῃ μετρούμενη δέν δύναται νά ἐχη μέζον τοῦ τρίτου τοῦ μήκους αὐτῆς.

γ') Ἡ κατασκευή ἀνοικτῶν ἐξωστῶν μή ἐξεχόντων τῆς ὤσεως τοῦ κτιρίου πλέον τοῦ ἐνός μέτρου.

δ') Ἡ κατασκευή κλειστῶν (κακαλυμμένων ὀπισθόκηρα) ἐξωστῶν μή ἐξεχόντων τῆς ὤσεως τοῦ κτιρίου πλέον τοῦ ἐνός μέτρου ὑπό τόν ὅρον ὥπως τό ἄθροισμα τῶν ἐξοχῶν τούτων μετρούμενον ἐν ὀριζοντίᾳ προβολῇ, μή υπερβαίῃ ἐν ὅλῳ τό τέταρτον τοῦ μήκους ἐφ' ἧς κείνται οὗτοι ὤσεως.

ε') Ἡ κατασκευή ἀρχιτεκτονικῶν ἐξωστῶν (κρῶνίδων) γείτων, διαζωμάτων και παραστάδων), ὧν ή ἐξοχή ἀπό τῶν ὤσεων τοῦ κτιρίου, δέν δύναται νά υπερβαίῃ τά πεντήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου. Ἡ κυρία κρῶνις δύναται νά ἐξέχη μέχρι τοῦ 1)12 τοῦ ὕψους τῆς ἀπό τοῦ πεζοδρομίου ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι μικρότερον τοῦ ἐνός μέτρου.

2. Διὰ τὰς οικοδομάς ἐπὶ οἰκοπέδων ἄνευ πρασιῶν αἱ διακοσμητικαί ἐξοχαί δέν δύναται νά υπερβαίωσιν τὰ 0.20 μ. και αἱ ἐσοχαί τὰ 0.40 μ. ἀπό τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς. Βαθμίδες ἀνιούσας ή κατιούσας κλίμακος δέν δύναται νά ἐξέχωσι τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς περισσότερο τῶν 0.50 μ.

3. Ἡ περίπτωσις γ' και δ' τῆς παραγράφου 1 επιτρέπεται και διὰ τὰς ἄνευ πρασιᾶς οἰκοδομάς ἄνω τῶν 4 μ. ὥμως ἀπό τοῦ πεζοδρομίου. Ὁμοίως ἄνω τῶν 4 μ. επιτρέπεται και ή περίπτωσις ε'.

4. Επί τῶν πλατείων και τῶν ὀπισθεν ὤσεων τῶν κτιρίων επιτρέπονται οἰαδήποτε ἐξοχαί ἐφ' ὅσον δέν ἐξερχονται ἐν ὀριζοντιογραφίᾳ τῶν ὁρίων τῶν καθοριζομένων ἐν ἐκάστῳ οἰκοπέδῳ δι' ἀνέγερσιν κτιρίου. Πάντως αἱ ἐξοχαί τῆς παραγ. 1 περίπτωσις β' επιτρέπονται ὁποσδήποτε.

Άρθρον 7.

1. Τό ἐλάχιστον επιτρεπόμενον ἐλεύθερον ὕψος τῶν ὁδῶν ὀρίζεται ὡς ἐξῆς:

Υπογείου 2.40 μ.

Ισογείου 3.30 μ.

Ισογείου πρός χρητὴν καταστήματος 4.80 μ.

Πρώτου ὁρόφου 3.00 μ.

Δευτέρου ὁρόφου 2.70 μ.

Τρίτου ὁρόφου 2.70.

Διὰ τούς ἐπὶ πλέον ὁρόφους τό ἐλάχιστον ὕψος ὀρίζεται εἰς 2.50 μ.

Ὡς πρός τό ἐλάχιστον ὕψος εἰς τήν τάξιν τῶν υπογείων ὑπάγονται λουτρά, ἀποχωρητήρια, μικραὶ ἀποθήκαι και παρεμφερῆ διαμερίσματα ὑπηρεσίας.

Άρθρον 8.

Ἐκτός τῆς τηρήσεως τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἐλάχιστων ὁρίων ὅγκου οἰκοδομῶν ἀναλόγως τῆς κατηγορίας τοῦ οἰκοπέδου, ἰσόγεια οἰκοδομήματα επιτρέπονται μόνον διὰ τήν Β' και Γ' κατηγορίαν, ἐν δὲ διὰ τήν Α' κατηγορίαν ή οἰκοδομή κατ' ἐλάχιστον ὅρον δύναται νά ἀποτελεῖται ἐξ ἡμιυπογείου (ὕψους ἀπό τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους 1.50) και ἐνός ὁρόφου (ὕψους 3.30).

Άρθρον 9.

1. Ἀπαντα τὰ διαμερίσματα τῆς οἰκοδομῆς εἰς 2 διακινῶνται ἀνθρώποι, δέον νά φωτίζονται ἀπ' εὐθείας δι' ἀνοικτῶν χώρων ἀκαλύπτων.

2. Ἐξαιρετικῶς επιτρέπεται ἀερισμός και φωτισμός ἐκ κλειστῶν ἀκαλύπτων χώρων (μικρῶν αὐλῶν και φωταγωγῶν, περιλαμβανόμενων ἐντός τοῦ αὐτοῦ κτιρίου), μαγειρείων, λουτροῦν, ἀποχωρητηρίων, κλινικοκαπναμάτων, προβολῶν, διαδρόμων και ἀποθηκῶν ὑπό τόν ὅρον ἵνα αἱ διαστάσεις τῶν φωταγωγῶν τούτων και κατ' ἐλάχιστον ὅρον ὦσι 1.50×2.00 και δι' ὕψος φωταγωγοῦ (ἀπό τοῦ δαπέδου και χαμηλότερον φωτιζομένου χώρου) μέχρι 4 μ. Πέραν τοῦ ὕψους τούτου και δι' ἑκάστον ἐπὶ πλέον μέτρον ὕψους δέον νά προστιθενται ἀπό 0.10 μ. τοῦλάχιστον και εἰς τὰς δύο ἄνω ὀρισθείσας ἐν ὀριζοντιογραφίᾳ ἐλάχιστας διαστάσεις φωταγωγοῦ.

3. Τὰ κλιμακαστάσια δύναται νά φωτίζονται και ἀερίζονται και δι' εἰδικῶν φωταγωγῶν ἄνωθεν αὐτῶν ἐπιφανείας τοῦλάχιστον 5 τέτραγ. μέτρων. Πλήν τοῦ τοιούτου ἀερισμοῦ και φωτισμοῦ εἰς διαδρόμους, ἀποθήκας και λουτήρας επιτρέπεται και ἑμμεσος (μή ἀπ' εὐθείας) φωτισμός και ἀερισμός, ἐφ' ὅσον οἱ γῶροι αὗτοι εὐρίσκονται εἰς ἄμεσον ἐπικοινωνίαν μετὰ διαμερισμάτων τῆς οἰκοδομῆς, ἀεριζομένων και φωτιζομένων ἀπ' εὐθείας ἐξ ἀνοικτῶν ἀκαλύπτων χώρων.

Άρθρον 10.

1) Ὑπόγεια διαμερίσματα θεωροῦνται τὰ ἔχοντα τὰ δάπεδα αὐτῶν κάτω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους. Εἰς τοιαῦτα διαμερίσματα επιτρέπεται ή κατοικία κατὰ τήν ἡμέραν και τήν νύκτα, ἐφόσον ή ὁροφή τοῦ υπογείου ὑπάρκειται τοῦλάχιστον 1.50 μ. τῆς ἐπιφανείας τοῦ παρ' αὐτῷ ὑπέργειον ἐδάφους.

2) Ἐάν ή ὁροφή εὐρίσκηται εἰς κατωτέραν τοῦ ὅριου τούτου σιάνην, χωρίς ἐν τούτοις νά κατέρχεται τοῦ 1.0 μ., επιτρέπεται ή κατοικία κατὰ τήν ἡμέραν, ἐφόσον ή ὅλην ή ἐπιφάνεια τῶν ἀνοιγμάτων τοῦ ἀπ' εὐθείας ἀερισμοῦ και φωτισμοῦ δέν εἶνε κατωτέρα τοῦ 1)10 τῆς ἐπιφανείας τοῦ δαπέδου τοῦ υπογείου διαμερισματος.

3) Τὰ δάπεδα και οἱ τοίχοι τῶν υπογείων και ἰσογείων διαμερισμάτων ἐφόσον ἐν αὐτοῖς διακινῶνται ἄνθρωποι θά κατασκευάζονται ἀδιαπέραστα ὑπὸ τῆς ὑγρασίας.

Άρθρον 11.

1) Τὰ ἀποχωρητήρια δέον νά ἔχωσιν ἰδιαιτέραν εἰσόδον ἀπαρφευμένην τῆς ἄμεσου ἐπικοινωνίας αὐτῶν μετὰ κατοικησίων θωμασίων και μαγειρείων.

2) Οἱ τοίχοι και τό δάπεδον τῶν ἀποχωρητηρίων δέον νά κατασκευάζονται ἀδιαπέραστα ὑπὸ τῆς ὑγρασίας.

3) Αἱ λεκάναι τῶν ἀποχωρητηρίων δέον νά εἶναι ἐξ υδατοστατοῦς οὐσίας, ἀπαρφευμένων ἀκαλύτως τῶν ξυλίνων λεκανῶν ὑφ' οἷανδήποτε μορφῇ και νά συνδέονται μετὰ τοῦ ἡγενοῦ ἀποχετεύσεως πρός τόν θάλαρον διὰ σωλῶν σιφωνοειδῶς.

4) Ἐν τοῖς ἀποχωρητηρίοις δέον νά ὑπάρχη ἐγκλωστὰς καθαρισμοῦ τῆς λεκάνης δι' υδατος.

5) Εἰς πᾶσαν οἰκοδομήν δέον νά ἐγκαθίσταται ἀεραγωγός

σωλήν συνδεόμενος κάτωθεν τῆς λεκάνης ἐκάστου ἀποχωρητηρίου καὶ διήκων μέχρι τῆς στέγης, δέον δὲ νὰ ὑπερέχη κατὰ 0.50 τοῦλάχιστον τῆς ὑψηλοτέρας γειτονικῆς στέγης.

6) Πᾶσα οἰκοδομὴ δέον νὰ ἔχη τὸν ἀνάλογον ἀριθμὸν ἀποχωρητηρίων. Ἰδιαιτέρως ἐπιβάλλεται ἐπάρκεια ἀποχωρητηρίων εἰς κτίρια συγκεντρώσεως τοῦ κοινοῦ. Ἡ ὑπηρεσία καθυλίζει τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν ἀποχωρητηρίων εἰς ἐκάστην περίπτωσηιν.

Ἄρθρον 12.

1) Ἀπαγορεύεται ἡ ἐγκατάστασις τῶν βόθρων καὶ τῶν ἀγωγῶν τῶν ἀκαθάρτων ὑγρῶν τῆς οἰκοδομῆς πλησίον φρεάτων καὶ ἀγωγῶν καθαροῦ ὕδατος, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς ἀπόστασιν ἐλάχιστον τῶν δύο μέτρων ἀπὸ τῶν γειτονικῶν οἰκοπέδων.

2) Ἀπαντες οἱ ἀγωγοὶ τοῦ καθαροῦ ὕδατος καὶ τῶν ἀκαθάρτων ὑγρῶν τῶν οἰκοδομῶν δέον νὰ κατασκευάζωνται ὑδατοσταγεῖς καὶ νὰ τοποθετῶνται καταλλήλως, ὥστε νὰ εἶναι εὐχερῶς προσιτοὶ καὶ εἰ δυνατόν ὁρατοί.

3) Τὰ ὕδρια ὕδατα τῶν κεραμώσεων ἢ ταρατσῶν εἰς τὰς ἄνθρακας οἰκοδομὰς ἀπαγορεύεται ὅπως διὰ τῶν κορωνίδων ἢ ὁπωσδήποτε ἐλευθέρως, καταπίπτωσιν ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων, ἀλλὰ συλλεγόμενα δι' ὑδρορροῶν (μὴ προσεχουσῶν τῶν κορωνίδων) διοχετεύονται δι' ἀγωγῶν μέχρι τῶν ρεῖθρων τῶν πεζοδρομίων.

Ἄρθρον 13.

Αἱ οἰκοδομαὶ δέον ἀπὸ τε ἀπόψεως φύσεως τῶν ὑλικῶν καὶ συνθέσεως καὶ δομῆσεως αὐτῶν νὰ παρουσιάζωσιν τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἀπαιτουμένην στερεότητα διὰ μόνιμα ἔργα. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως ἐιδικοῦ κανονισμοῦ καθορίζοντος λεπτομερῶς τοὺς ἀνωτέρω ὅρους στερεότητος, ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία δικαιούται νὰ ἀπική τὸν σχετικὸν ἔλεγχον θάσει τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης παραδεχόμενων ἄρχων.

Ἄρθρον 14.

Αἱ οἰκοδομαὶ δέον νὰ παρουσιάζωσιν ἀρμονικὴν ἀρχιτεκτονικὴν ἐμφάνισιν ἀπαγορευομένων τῶν ἀνταισθητικῆς μορφῆς κτιρίων. Ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία δικαιούται νὰ ἀποκλείῃ τὴν κατασκευὴν κτιρίων ἀντικειμένων εἰς τὴν κοινὴν αἰσθητικὴν.

Ἄρθρον 15.

Προκειμένου περὶ δημοσίων, δημοτικῶν καὶ κοινῆς ὠφελείας κτιρίων ὡς καὶ ἰδιωτικῶν τοιούτων σκοπούντων τὴν συγκέντρωσιν τοῦ κοινοῦ δι' οἰουσδήποτε σκοποῦς, δύναται ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῶν διάταξιν, ἀπὸ ἀπόψεως ασφαλείας καὶ ὑγιεινῆς, νὰ ἐπιβάλλωνται ἐιδικοὶ περιορισμοὶ πέρα ντῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος Διατάγματος προβλεπομένων, ὡς ἐπίσης καὶ τεχνικὴ θέρμανσις καὶ ἀερισμός.

Ἄρθρον 16.

Πᾶσα λεπτομέρεια τοῦ παρόντος Διατάγματος κανονίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐφ' ὅπῃ ἐκδιδομένης καὶ ἰσχύοντος διὰ πᾶσα τὰς ἐμοίας φύσεως περιπτώσεις.

Ἐἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἐπιτίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός
Α. Πρέντζ

(3)

Περὶ καθηκόντων τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν θέσεως Γενι-

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

κοῦ Διευθυντοῦ», προτάτει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1926 Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου ε. ε. Ν. Διατάγματος περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν θέσεως Γεν. Διευθυντοῦ, καθηκόντων τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ὁρίζονται καὶ τὰ ἑξῆς:

Ὑπογράφει:

1) Ἐγγράφα αἰτήσεως ἐγκρίσεως χρηματικῶν ποσῶν εἰς δραχμὰς καὶ ξένον νόμισμα.

2) Ἐνεργείας καὶ παραγγελίας ἐκτελέσεως ὑφισταμένων συμβάσεων.

3) Κατακυρώσεις δημοπρασιῶν μέχρι ποσῶν 50.000.

4) Αἰτήσεις ἀτελειῶν καὶ ἔγγραφα παραλαβῆς ὑλικῶν.

5) Ἐγγράφα εἰς Ἑθνικὴν Τράπεζαν πληρωμῶν.

6) Προκηρύξεις δημοπρασιῶν.

7) Συστάσεις ἐπιτροπῶν ἐνεργείας δημοπρασιῶν καὶ παραλαβῶν ὑλικῶν.

8) Συστάσεις ἐπιτροπῶν ἐν γένει ἀφορώσας ἀποσφραγίσεις φακέλων προσφορῶν ἢ γνωμοδοτήσεων.

9) Ὁδηγίας πληρωμῶν εἰς Ἑθνικὴν Τράπεζαν ἐπὶ ἀνοιγμάτων πιστώσεων.

10) Διαταγὰς εἰς Δ)τὴν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν πρὸς ἐκδοσιν ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ εἰς ξένον νόμισμα, ἐφ' ὅσον ἔχει ἐγκριθῇ ἡ δαπάνη παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, καθὼς καὶ δι' ἀνοίγματα πιστώσεων ἐπὶ ὑφισταμένων συμβάσεων κατασκευῶν ἢ ἐπισκευῶν πλοίων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ὁριζόμενον ποσὸν τῶν 10.000 δραχμῶν αὐξάνεται εἰς 50.000.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος Διατάγματος δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός
Γ. Κονδύλης

(4)

Περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸ ἀπὸ 24 Ἰουλίου 1920 Διάταγμα «περὶ μαγείρων καὶ ὑπηρετῶν ἐν τῷ Π. Ναυτικῷ».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 17 τοῦ 2127 νόμου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν

Εἰς τὸν συνημμένον τῷ ἀπὸ 24 Ἰουλίου 1920 Διατάγματι «περὶ μαγείρων καὶ ὑπηρετῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ» καὶ εἰς τὸ ἐδάφιον 10 ἀναγράφεται «Γενικοὶ ἀξιωματικοὶ εἰς ὑπηρεσίαν ξηρὰς μὴ οἰκοῦντες ἐν δημοσίῳ κτηρίῳ» καὶ εἰς τὴν στήλην αὐτὰι καταστρώματος ὁ ἀριθμὸς 1.

Εἰς τὸ ἐδάφιον 12 ἀναγράφεται «πλοίαρχοι καὶ οἱ τούτοις ἑξομοιούμενοι, ἐὰν δὲν οἰκῶσιν ἐν δημοσίῳ κτηρίῳ» καὶ εἰς τὴν στήλην αὐτὰι καταστρώματος ὁ ἀριθμὸς 1.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος Διατάγματος δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ὀκτωβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός
Γ. Κονδύλης